

آنالیز رشد نخل روغنی در روش‌های مختلف کوددهی

عبدالحمید محبی^۱، عبدالامیر راهنمای^۱

^۱. عضو هیئت علمی موسسه تحقیقات باگبانی پژوهشکده خرما و میوه‌های گرم‌سیری سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی

چکیده

با توجه به عدم تولید پاجوش در نخل روغنی، شیوه‌های تکثیر این درخت استفاده از نهال‌های گل‌دانی حاصل از کشت بذور اصلاح شده و کشت بافت می‌باشد، جدای از منشاء تولید نهال، نهال‌های نخل روغنی جهت طی مراحل سازگاری، بایستی مدتی را در گل‌دان و تحت شرایط کنترل شده سپری کنند تا از نظر وزن و اندازه به میزان قابل قبولی رشد نمایند و سپس آماده انتقال به زمین اصلی گردند. بهینه‌سازی شرایط رشد نهال‌ها ضمن تسريع در رشد سبب می‌گردد تا نهال‌های شاداب و قوی تولید گردد. این تحقیق با هدف افزایش کارایی مصرف کود و تاثیر آن بر رشد رویشی نهال‌های نخل روغنی در گلخانه صورت گرفت. آزمایش در قالب طرح آماری کاملاً تصادفی به روش فاکتوریل با ۵ روش مختلف کوددهی شامل شاهد (بدون مصرف کود)، مصرف خاکی، کود آبیاری، محلول پاشی و مصرف خاکی همراه با محلول پاشی بر روی نهال‌های گل‌دانی حاصل از بذر جوانه زده ۸ رقم نخل روغنی با ۳ تکرار طی سال‌های ۱۳۹۰-۹۲ در گلخانه موسسه تحقیقات خرما و میوه‌های گرم‌سیری در اهواز اجرا گردید. نتایج نشان داد صفات رویشی اختلاف معنی داری در شیوه‌های مختلف کود دهی داشته، همچنین کلیه صفات رویشی بجز میزان کلروفیل برگ در ارقام مختلف اختلاف معنی داری داشتند. بر اساس نتایج این آزمایش شیوه کود آبیاری به سبب اینکه کود مورد نیاز نهال را به تدریج و در مدت زمان نسبتاً طولانی در اختیار گیاه قرار می‌دهد، سبب افزایش میزان و دوام کلروفیل گیاه و افزایش رشد رویشی نسبت به سایر روش‌ها گردید و قابل توصیه می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: ارقام، روش‌های مصرف کود، صفات رویشی، نخل روغنی

مقدمه

نخل روغنی دارای سه مرحله رشدی پیش خزانه، خزانه و زمین اصلی است. در مرحله خزانه نهال‌های بذری حدود ۸-۱۰ ماه رشد داده و شرایط آبیاری و تغذیه در این دوره خیلی مهم است. به طور کلی در سه سال اول رشد میزان مصرف کودهای نیتروژن، فسفر، پتاسیم و بر از اهمیت زیادی برخورد آرند و نقش مهمی در رشد و نمو گیاه دارند (کرلی و تینکر، ۲۰۰۵). میزان مصرف کود در خزانه نخل روغنی از اهمیت زیادی برخورد آرند و نقش مهمی در رشد و نمو گیاه دارند (آدینی و اوینجی، ۲۰۰۵). از طرفی انتخاب روش مناسب کوددهی، نقش مؤثری در افزایش کارایی مصرف کود دارد. در حال حاضر، کودهای معدنی عمدهاً به روش خاک کاربرد مصرف می‌شوند که به دلیل شرایط نامناسب خاک‌ها از جمله آهکی بودن آن و پائین بودن کارایی مصرف کود در این روش ضرورت دارد تا روش‌های نوبن کوددهی مورد بررسی قرار گیرد.

کسنتر و همکاران (۱۹۸۵) با بررسی روش‌های مختلف مصرف کود ازته در درختان گیلاس گزارش کردند که در روش کود آبیاری به دلیل در دسترس قرار گرفتن عنصر غذایی در زمان حداکثر فعالیت گیاه، جذب آن نسبت به سایر روش‌ها افزایش یافته است. شارما و همکاران (۲۰۰۴) در بررسی پاسخ عملکرد انگور رقم تامسون بی دانه به روش مصرف کود گزارش کردند که در روش کود آبیاری می‌توان با مصرف کود به میزان ۴۰ درصد میزان توصیه شده در روش مصرف خاکی، به همان میزان عملکرد دست یافت. اسدی کنگره‌شاهی و همکاران (۱۳۸۶) در بررسی تاثیر کود آبیاری بر عملکرد و کیفیت میوه پرنتقال رقم سانگین گزارش کردند که در روش کود آبیاری، مقدار کود مصرفی به مراتب کمتر از روش‌های آبیاری سنتی است و مصرف همزمان کودها با آب آبیاری علاوه بر کاهش میزان مصرف کود، سبب افزایش عملکرد به میزان ۴۷ درصد در مرکبات گردیده است. با مصرف کودها به صورت خاکی عملکرد ۱۷ تن در هکتار بوده، در حالی که در روش آبیاری قطربه ای با مصرف کود در همان سطح، عملکرد ۲۵ تن در هکتار گردید فابری (۱۹۸۵) گزارش کرد که مصرف کودهای شیمیایی حاوی عناصر مورد نیاز گیاه از طریق سیستم آبیاری بارانی بر روی درختان گردو، باعث شده تا ارتفاع درخت و قطر تنه به ترتیب ۳۳ و ۳۸ درصد نسبت به روش مصرف خاکی افزایش نشان دهد. همچنین ایشان با انجام یک تحقیق دیگر در مورد درختان مرکبات نشان داد که کود آبیاری مدام در طی دو سال، باعث شده تا ارتفاع قطر تنه و عملکرد درخت به ترتیب ۴۴، ۴۴ و ۵۳ درصد نسبت به روش مصرف خاکی افزایش نشان دهد.

در مجموع می‌توان گفت که بهبود شیوه کوددهی ضمن افزایش کارایی مصرف کود، بر گیرایی و صفات رویشی نهال‌های ابه عبارت دیگر بر طول دوره کاشت در گل‌دان تا انتقال به زمین اصلی نیز تاثیردارد. با بکارگیری شیوه‌های بهینه کوددهی در نخیلات که بر اساس نتایج این آزمایش مشخص خواهد شد، می‌توان از تلفات منابع اقتصادی ناشی از مصرف بی‌رویه کود و آلودگی محیط زیست جلوگیری بعمل آورد و هزینه تولید نیز کاهش داد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق، به روش فاکتوریل با ۵ شیوه کوددهی و ۸ رقم نخل روغنی برپایه طرح آماری کاملاً تصادفی با ۳ تکرار در طی سال‌های ۱۳۹۰-۹۲ در گلخانه موسسه تحقیقات خرما و میوه‌های گرم‌سیری در اهواز اجرا گردید. تیمارهای کوددهی شامل شاهد (بدون مصرف کود)، مصرف خاکی، کود آبیاری، محلول پاشی و مصرف خاکی همراه با محلول پاشی بود. مصرف کود بر اساس ۱۲۵ گرم نیتروژن، ۶۹ گرم پتاس (کربنیکلی) و تینکر، ۲۰۰ گرم فسفر، و ۸۱۶ گرم پتاس بود (کربنیکلی و تینکر). در روش خاکی هم زمان با کشت در زمانی که رطوبت گلدان‌ها به ظرفیت زراعی رسید، کودها به گلدان‌ها اضافه گردید. در روش کود آبیاری کودهای نیتروژنی به مدت ۸ ماه، از آبان‌ماه ۱۳۹۰ لغاًیت خرداد سال بعد و کودهای فسفری و پتاسی هر سه ماه یک بار شامل اوایل آبان، اوایل بهمن، اوایل اردیبهشت و اوایل مرداد از طریق آبیاری مصرف شد. با توجه به حلالیت کم کودهای فسفری و پتاسی، ابتدا این کودها با استفاده از آب ولرم در آزمایشگاه حل و سپس جهت اعمال تیمارها مورد استفاده قرار گرفت. در روش محلول پاشی ۶ نوبت در سال به فاصله ۲ ماه از پاییز محلول پاشی صورت گرفت. در روش مصرف خاکی همراه با محلول پاشی نیمی از کود به صورت خاکی و نیم دیگر به صورت محلول پاشی مصرف گردید. ارقام مورد بررسی در این آزمایش شامل ۱۵ اصله نهال بذری از هر یک از ۸ رقم اصلاح شده و برتر نخل روغنی با صفات ویژه‌ای مانند تحمل بالا نسبت به شرایط پرتنش محیطی و عملکرد میوه و درصد روغن بالا بود (جدول ۱).

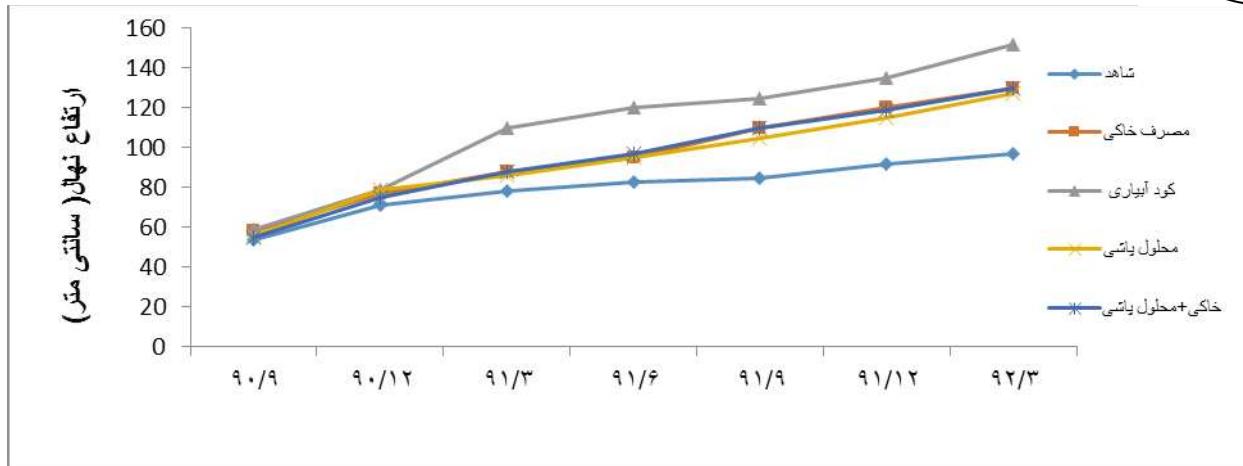
در پاییز ۱۳۹۰ نهال‌های ۹ ماهه تولید شده تحت شرایط یکنواخت و کنترل شده در گلخانه قرنطینه به گلدان‌های با حدود ۱۶۰۰۰ سانتی متر مکعب خاک منتقل و تیمارهای کودی اعمال گردید. از زمان اعمال تیمارها به فاصله زمانی سه ماه یک بار، صفات رویشی شامل ارتفاع نهال، ارتفاع و قطر ساقه اندازه گیری و ثبت گردید. آبیاری و تمامی نکات به زراعی برای همه تیمارهای در سطح یکسان انجام گردید. در پایان دوره آزمایش نیز کلیه صفات رویشی شامل ارتفاع نهال (فاصله کف گلدان تا انتهای ترین نقطه برگ گیاه در حالت عمودی)، قطر ساقه (قطر نقطه وسط ساقه)، تعداد برگ (برگ‌هایی که بیش از پنجاه درصد آن‌ها کامل شده بود)، و میزان کلروفیل ۵ برگ‌چه‌های وسط برگ در هر تیمار با استفاده از دستگاه کلروفیل سنج مدل Minolta Spad-۵۰۲، ساخت کشور ژاپن به صورت تکرار دار اندازه گیری و ثبت شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها توسعه نرم افزار MSTACAT و مقایسه میانگینها از طریق آزمون دانکن و نمودارها با استفاده از نرم افزار اکسل ۲۰۰۷ رسم گردید.

جدول ۱- ارقام نخل روغنی مورد استفاده در آزمایش

ردیف	نام رقم	مخلف
۱	Deli x Ghana	DG
۲	Deli x Nigeria	DN
۳	Tanzania x Ekona	TE
۴	Bamenda x Ekona	BE
۵	Compact x Ghana	CG
۶	Compact x Nigeria	CN
۷	Deli x Compact	DC
۸	Amazon	AM

نتایج و بحث ۱- ارتفاع نهال

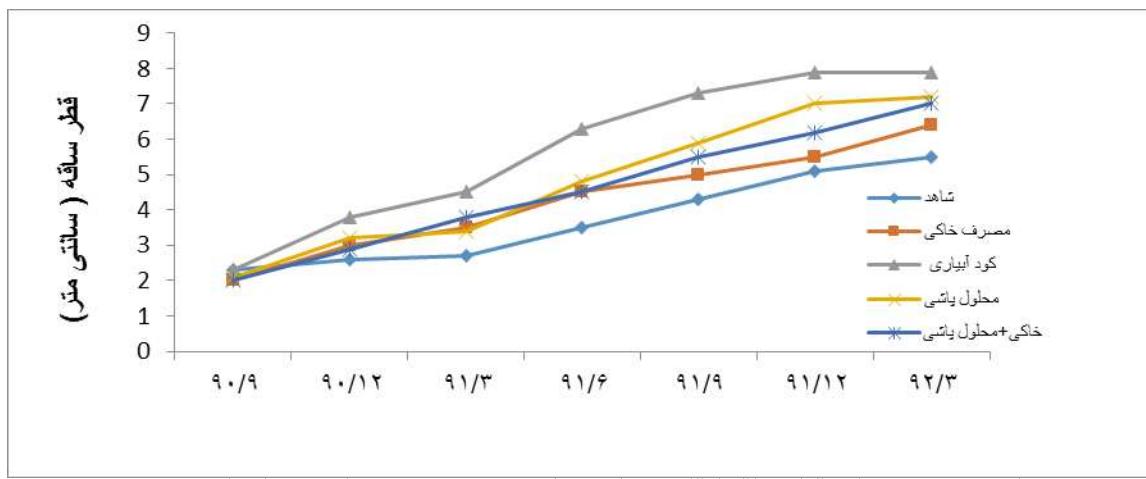
بررسی روند تغییرات ارتفاع ساقه نهال‌های نخل روغنی بر اساس داده برداری‌های متوالی انجام شده طی دو سال آزمایش نشان داد، در ابتدای آزمایش و در اولین نمونه برداری تفاوتی بین ارتفاع نهال تیمارهای مختلف وجود نداشت، پس از اعمال تیمار شیوه مصرف کود به تدریج بین تیمارهای مختلف کودی تفاوت رشد مشاهده گردید و اختلاف معنی دار وجود داشت. این تفاوت رشد از حدود ۳ ماه پس از اعمال تیمار به خوبی نمایان و تا پایان دوره آزمایش مشاهده گردید. بیشترین رشد رویشی ارتفاع نهال پس از سومین نمونه برداری تا انتهای دوره آزمایش به شیوه کود آبیاری تعلق داشت. مقایسه میانگین‌های ارتفاع نهال در انتهای آزمایش بوسیله آزمون دانکن نیز نشان داد که بیشترین ارتفاع نهال معادل ۹/۱۳۸ سانتی متر در گروه a در تیمار کود آبیاری و کمترین ارتفاع نهال معادل ۰/۱۰۴ سانتی متر و گروه d در تیمار شاهد تولید گردید (نمودار ۱). این نتیجه نشان دهنده تاثیر مثبت و معنی دار شیوه مصرف کود آبیاری در بهبود رشد رویشی نهال‌های گلدانی نخل روغنی مستقر در گلخانه بود. ارتفاع نهال یکی از مشخصات تعیین کننده رشد رویشی گیاهان می‌باشد. اگر شرایط محیطی مناسب باشد گیاه با استفاده از شرایط محیطی رشد رویشی مناسبی خواهد داشت و ارتفاع نهال افزایش می‌یابد، بر عکس وجود هر گونه تنفس زنده یا غیر زنده در محیط رشد گیاه، با تاثیر گذاری منفی بر رشد رویشی سبب می‌گردد تا نهال‌هایی با ارتفاع کمتر تولید گردد. نور و همکاران (۲۰۰۳) اظهار داشتند بهبود مصرف نیتروژن توسط نخل روغنی باعث افزایش ارتفاع نخل روغنی می‌شود.

نمودار ۱- روند تغییرات ارتفاع نهال ارقام مختلف نخل روغنی در شیوه های مختلف کود دهی

۲- قطر ساقه

بررسی روند تغییرات قطر ساقه شیوه های مختلف کود دهی نشان داد در ابتدای آزمایش و اولین مرحله نمونه برداری بین قطر ساقه تیمارهای مختلف تفاوت چندانی وجود نداشت. اما پس از اعمال تیمار کود دهی تفاوت بین تیمارها به تدریج مشخص و اختلاف معنی دار بین تیمارها وجود داشت (جدول ۲). نتایج تجزیه واریانس نیز نشان داد که بین میانگین قطر ساقه شیوه های مختلف کود دهی در سطح یک درصد اختلاف معنی داری وجود داشت بیشترین قطر ساقه معادل $3/7$ سانتی متر در تیمار کود آبیاری و کمترین آن معادل $1/5$ سانتی متر در تیمار شاهد تولید گردید. نتایج فوق تایید کننده اثرات مثبت کود دهی نهال های نخل روغنی به شیوه کود آبیاری بر افزایش قطر ساقه و نهایتاً افزایش رشد رویشی می باشد (جدول ۵). متوسط قطر ساقه بیشتر و تیمار کود آبیاری از مرحله دوم نمونه برداری تا انتهای مرحله رشد از سایر تیمارهای مورد مطالعه بیشتر و تیمار شاهد در تمامی مراحل نمونه برداری کمترین قطر ساقه را تولید نمود. سایر تیمارهای کود دهی در حد فاصل دو تیمار فوق قرار گرفتند (نمودار ۳).

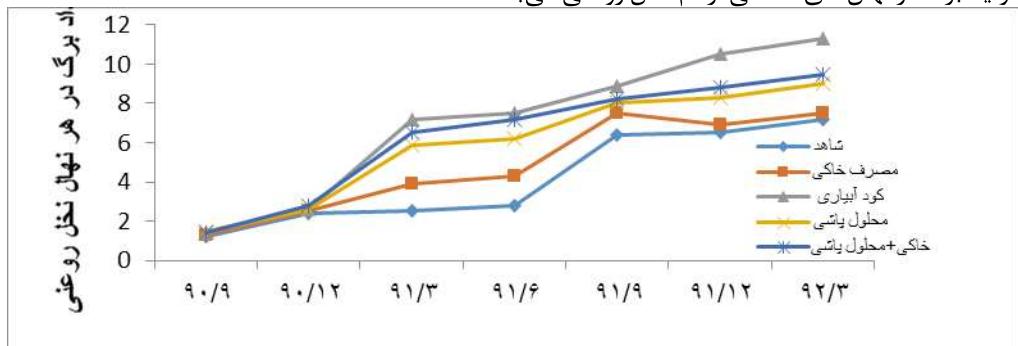
نمودار ۳- روند تغییرات قطر ساقه ارقام مختلف نخل روغنی در شیوه های مختلف کود دهی

۳- تعداد برگ

تولید برگ در نهال یکی دیگر شاخص های تعیین کننده رشد رویشی می باشد. شرایط مناسب محیطی سبب می گردد تا تعداد بیشتری برگ در نهال تولید گردد و بالعکس شرایط محدود کننده رشد، سبب محدود شدن تولید برگ در نهال می گردد. تجزیه واریانس تعداد برگ در نهال نشان داد بین تعداد برگ شیوه های مختلف کود دهی، ارقام و اثرات متقابل انها اختلاف معنی داری وجود داشت. مقایسه میانگین تعداد برگ در نهال شیوه های مختلف کود دهی بوسیله آزمون دانکن نشان داد که مطابق با روند تغییرات، بیشترین تعداد برگ در نهال در انتهای دوره آزمایش معادل $9/11$ برگ در گروه $9/11$ و در تیمار کود آبیاری و کمترین

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

آن معادل ۰/۶ برگ در گروه ۵ و در تیمار شاهد تولید گردید (نمودار ۲). این نتیجه بیانگر تاثیر مثبت و معنی دار شیوه کود آبیاری بر رشد رویشی و تولید برگ در نهال های گلداری ارقام نخل روغنی می باشد.

نمودار ۳- روند تغییرات تعداد برگ در نهال ارقام مختلف نخل روغنی در شیوه های مختلف کود دهنده

۴- میزان کلروفیل برگ

با توجه به اینکه کود دهنی گیاه سبب افزایش میزان و دوام سبزینه برگ می گردد مطابق انتظار میزان کلروفیل برگ تحت تاثیر شیوه های مختلف کود دهنی تفاوت معنی داری نشان داد (جدول ۲). بر همین اساس کمترین میزان کلروفیل برگ معادل ۵/۳۳ در تیمار شاهد یا عدم مصرف کود و بیشترین آن معادل ۵/۵ در تیمار کود آبیاری گردید. تیمارهای مصرف خاکی بعلاوه محلول پاشی، محلول پاشی به تنها ی و مصرف خاکی به ترتیب با متوسط ۱/۴۷، ۳/۴۴ و ۹/۳۶ در کلاس های آمار b, c, d و در رد های بعدی قرار گرفتند. لذا کود دهنی به شیوه کود آبیاری از طریق افزایش میزان کلروفیل سبب افزایش معنی دار رشد رویشی در مقایسه با سایر روش ها شده است (جدول ۳). نور و همکاران (۲۰۰۳) اظهار داشته اند که بهبود مصرف نیتروژن باعث افزایش فسفر، پتاسیم و منیزیم برگ می شود که این خود باعث افزایش میزان کلروفیل برگ می شود.

منابع

اسدی کنگره شاهی، ع.، ن. اخلاقی و م. ج. ملکوتی. ۱۳۸۶. تاثیر کود آبیاری بر عملکرد و برخی خصوصیات کیفی پرنتقال سانگین. دهمین کنگره علوم خاک ایران.

Adeniyani, O. N. and Ojeniyi, S. O. ۲۰۰۵. Effect of Poultry manure. NPK ۱۵-۱۵-۱۵ and combination of their reduced levels on maize growth and soil chemical properties, Nigeria Journal of Soil Science, ۱۵:۳۴-۴۱.

Corley, R. and P. Tinker. ۲۰۰۳. The oil palm. ۴th ed. Black Well Science, Oxford, UK.

Fabry, C. J. ۱۹۸۵. fertigation with drip/trickle irrigation in the eastern United State. In: Drip/Trickle irrigation in actinic proceeding of the third international drip irrigation congress, pp, ۳۴۶-۳۵۶. Am. Soc. Of Agric- Engineers, Niles Road, USA.

Kesner, C.D., B.R. Hahn, W.M. klein, and V-F. Bralts. ۱۹۸۵. Nitrogen application with trickle irrigation on Sour cherry trees. In - Drip/ trickle irrigation in action, proceedings of the third international drip irrigation congress, pp, ۳۵۰-۳۵۶, Am. Soc. Of Agric- Engineers, Niles Road, USA.

Noor O. Ai'shah, H.G. Amir1, Chan Lai Ken and A.R. Othman. ۲۰۰۹. Influence of Various Combinations of Diazotrophs and Chemical N Fertilizer on Plant Growth and N₂ Fixation Capacity of Oil Palm Seedlings (*Elaeis guineensis* Jacq). Thai Journal of Agricultural Science, ۴۲(۳): ۱۳۹-۱۴۹ available at: www.thaiagj.org

Abstract

Oil palm propagation techniques are juvenile pot plants derived from germinated seeds and tissue culture, because it doesn't produce sucker. Palm cultivation includes three phases: pre-nursery, nursery and renewal or definitive area. In the nursery stage, monitoring the conditions of irrigation and nutrition are important to ensure phenotypic quality. During the nursery stage, optimal fertilization in development of more vigorous and productive plants. This research carried out to increase fertilizer use efficiency and its impact on vegetative growth of juvenile oil palm plants in greenhouse. The experiment was conducted using a completely randomized design as a factorial experiment with five different fertilization methods of control (without fertilization), soil application, fertigation, foliar spray and soil application+ foliar spray on juvenile pot plants derived from germinated oil palm seeds of eight

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

cultivars with three replications for each treatment in greenhouse of date palm and tropical fruit research institute in Ahwaz during ۲۰۱۱-۲۰۱۳. The results showed that different methods of fertilization were significantly different in vegetative growth characteristics. Also, different cultivars were significantly different in all vegetative traits except chlorophyll content.